

funt. Quare neque cupidi sunt, neque ef-
fectores ex cupiditatibus, sed ex lucro.
Quocirca etiam temperati apparent tales:
cupiditates enim remiserunt, & seruiant
lucro. Et magis viuūt boni ratione, quam
moribus. Boni enim ratio est eius, quod v-
tile est, mores verò virtutis sunt. Et iniu-
riose se gerunt ad malitiam non ad con-
tumeliam. Misericordes verò etiam senes
sunt, sed non eadem de causa, ac iuuenes.
Illi enim, quia humanitati verò, quia debi-
les: omnia enim existimant proxima esse
sibi, quæ patiuntur. hoc autem erat miseri-
cordis. unde queruli sunt, & non facies,
nec studiosi ridiculorum. Contraria enim
sunt, querulum esse, & studiosum risus. Ac
iuuenes quidē, & seniores eiusmodi sunt
moribus præditi. Quare, quoniam magis
omnes, quæ suis ipsorum moribus conue-
nienter habentur orationes, & similes,
non est incertum, quemadmodum cum
vntur orationibus, tales appareant & ip-
si, & orationes.

CAPVT XIII.

Vigentes autem apparet interiectos in-
ter hos moribus futuros utrorumque
detrahendo exuperantiam: Et neque val-
de confidunt: id enim est audaciæ. Neque
nimis metuunt, pulchrè ad utrumque se
habentes. Neque omnibus credunt. Ne-
que omnibus non credunt: sed ex veritate
iudicant magis. Et neque ad honestum
viuunt solum. Neque ad vile: sed ad v-
trumque. Et neque ad parsimoniam. Ne-
que ad luxuriam, sed ad conueniens. Sim-
iliter verò etiam ad exandescentiam.
Et ad cupiditatem. Et temperantiam cum
fortitudine, & fortitudinem cum temper-
rantia coniunctam habent. Nam inter iu-
uenes, & senes hæc distributa sunt. iu-
uenes enim fortes sunt, & intemperates: se-
niores verò temperates, & timidi. Ut autē
in vniuersum dicā, quæ eūq. sibi distribue-
rūt iuuetus & senectus, ex cōmodis ea ipsi
habent. Quæcumq. verò excedunt, aut de-
ficiunt eorū, quod moderatum est, & con-
ueniēs. Viget autem corpus à triginta an-
nis vsque ad quinque & triginta: animus
verò circiter vndequinquaginta. Ac de
iuuentute quidem, & senectute, & vigo-
re, quales mores quæque ætas habeat, tam
multa dicta sunt.

πέντε καὶ πεντήκοντα· ἢ δὲ ψυχὴ, πρὸς τὰ ἐνὸς δεῖν πενήτηκοντα. πρὸς μὲν οὖν νεότητος καὶ γή-
ρατος καὶ ἀκμῆς, ποῖαν ἦσαν ὄντι, ἤμετρον, εἰρήδιον τοσαῦτα.

CAPVT XV.

DE IIS AUTĒ, QUÆ À FORTUNA FIUNT, BONIS,
PROPTER QUÆ ETIAM MORES CUIUSDAM

A ὥστε οὐτὲ ὀρθοδουμῆτικοί, οὐτὲ παρακῆτικοί κερ-
τὰ τὰς ὀρθοδουμίας, ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος· διὸ
καὶ σωφρονικοί φείνονται οἱ τιμικότεροι· ἀγὰρ
γὰρ ὀρθοδουμῆαι αἰετῆσαι, καὶ δουλοδύοισι τῶν
κέρδεσιν καὶ μέλλον ὡσὶ καὶ λογισμὸν, ἢ καὶ
τὸ ἦθος· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, τὸ συμφέροντος·
τὸ δὲ ἦθος, τὴν ἀρετὴν ὄντι. καὶ τὰ δὲ κέρματα ἀδι-
καυτοῖσιν εἰς κερκορρίαν, ἢ εἰς ὕβριν. ἐλεηπι-
κοὶ δὲ καὶ οὐ γέροντες εἰσιν, ἀλλὰ οὐ διὰ ταύ-
τῃ τὸ τοῖς νέοις· οἱ μὲν γὰρ, διὰ φιλοπροσώπων· οἱ
δὲ, δι' ἀδυναμίαν. πᾶσι γὰρ οὐδὲντα ἐγγὺς εἶναι
αὐτοῖς παθεῖν· τὸ τὸ δὲ ἡδὲ ἐλεηπικὸν, ὅθεν,
ὁ λυρπικὸς εἰσι, καὶ ἐκ δὲ τῶν ἀπαιτιῶν, οὐδὲ φι-
λογέλοισι ἐναντίον γὰρ τὸ λυρπικὸν τῶν φιλο-
γέλοισι. ἤδη μὲν οὖν ἴσαν καὶ ἤδη παρεσβυτέ-
ρον τὰ ἦθη τοιαῦτα· ὥστ' ἐπὶ δὲ τοῖς ἔχοντα
πᾶσι τῶν τῶν σφετέρῳ ἦδαι λεγομένοις λό-
γους, καὶ τῶν ὁμοίους, ἐκ ἀδύλων πῶς γη-
ρατος τοῖς λόγοις, τοιαῦτα φείνονται καὶ ἀμ-
πεῖ, καὶ οἱ λόγοι.

Κεφάλαιον εδ.

O I δὲ ἀκμάζοντες, φείνονται ὅτι μετα-
ξὺ τούτων τὸ ἦθος ἔσονται, ἢ κατέρον
ἀφαιροῦντες πῶς ἐκτροβωλῶν καὶ οὐτε σφό-
δρα θαρρύνοντες· θρασυτίης γὰρ τὸ τοιαῦτον·
οὐτε λίαν φοβούμενοι, καλῶς δὲ πρὸς
ἄμφο ἔχοντες. οὐτε πᾶσι πιστεύοντες, οὐ-
τε πᾶσιν ἀπιστοῦντες, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀλλόθες
κρίνοντες μέλλον. καὶ οὐτε πρὸς τὸ καλὸν
ζῶντες μόνον, οὐτε πρὸς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ
πρὸς ἄμφο καὶ οὐτε πρὸς φειδῶ, ἢ πρὸς
ἀσώπιον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀμόσιον. ὁμοίως
δὲ καὶ πρὸς θυμὸν καὶ πρὸς ὀρθοδουμῆν
καὶ σύφρονες μὲν ἀδύρας, καὶ ἀδύραιοι μὲν
σωφροσύνης. ἐν γὰρ τοῖς νέοις καὶ τοῖς γή-
ροισι δὴρηται ταῦτα· εἰσὶ γὰρ, οἱ μὲν νέοι αἰ-
δρῆος καὶ ἀκόλαστοι· οἱ δὲ παρεσβύτεροι, σώ-
φρονες καὶ δειλοὶ. ὁ δὲ κερδοῦλος εἰπεῖν, ὅ-
σα μὲν δὴρηται ἢ νεότης καὶ τὸ γῆρας ἤδη
ἀφελίμων, ταῦτα ἄμφο ἔχουσι· ὅσα δὲ
ἐκτροβωλῶσι, ἢ ἐλλείπεισι, τούτων τὸ μί-
στον καὶ τὸ ἀμόσιον. ἀκμάζει δὲ, τὸ μὲν
σῶμα, δὲ τὸ ἤδη πειράκοντα ἐγγὺς, μέλει ἤδη
σῶμα, δὲ τὸ ἤδη πειράκοντα ἐγγὺς, μέλει ἤδη

Κεφάλαιον εε.

P Ræi δὲ ἤδη δὲ τὸ πύχης γηρογενέων ἀ-
γασίων, δι' ὅσα αὐτῶν καὶ τὰ ἦθη ποῖα
αἴτια